

ΠΕΡΙ ΠΡΩΡΩΝ ΝΕΟΓΝΩΝ*

Υπό

ΧΑΡΑΣ ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗ

Διευθύνουσας
Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ἡλιάδη»

Πρώτα ἀνοίγει τὴν κλίνην καὶ τοποθετεῖ τὰ κλινოსκεπάσματα πρὸς τὰ κάτω, διπλωμένα τακτικά. Κατόπιν πλένει τὰ ματάκια καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ νεογνοῦ μὲ βαμβάκι ἀποστειρωμένο καὶ νερὸ βρασμένο ἀλλὰ χλιαρὸ, δίδοντας ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὰ μάτια, σκουπίζει αὐτὰ μὲ μίαν μόνον κίνησιν ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω, πρῶτα μὲ τὸ βαμβάκι βρεγμένο, καὶ μετὰ μὲ στεγνὸ βαμβάκι σκουπίζει καὶ πάλιν ὅλο τὸ πρόσωπον. Κατόπιν παίρνει τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀπὸ τὸ ἔντερον, ἣ ὁποία φυσιολογικῶς διὰ τὰ μεγαλύτερα πρόωρα κυμαίνεται ἀπὸ 36.5-37° K. Τὰ πρόωρα θερμομετροῦνται δύο φορές τὴν ἡμέραν ἢ συχνότερα, ὅταν τὸ ἐπίδαλλον αἰ περιστάσεις. Ἐλέγχει τὴν κένωσιν καὶ τὸ καθαρίζει τοπικῶς μὲ λάδι ἢ μὲ τεμάχιον βάμβακος σαπουνισμένον. Ἀκολουθεῖ ἡ περιποίησις τοῦ ὀμφαλοῦ (ἀφοῦ προηγουμένως πλυθῶν τὰ χέρια καλῶς μὲ σαποῦνι, νερὸ καὶ ἀντισηπτικὴν διάλυσιν)· μὲ βαμβάκι ἀποστειρωμένο καὶ οἰνόπνευμα καθαρὸ, καθαρίζει καλῶς γύρω τὸν ὀμφαλόν, κάνει ἐπίπασιν μὲ πούδραν Fissan ἀποστειρωμένην καὶ τὸν καλύπτει μὲ ἄσηπτον γάζαν (δύναται νὰ τοποθετηθῇ γάζα δίχως Fissan). Ὅταν ὁ ὀμφαλὸς παρουσιάσῃ ἐρυθρότητα, κατ' ἐντολὴν τοῦ ἱατροῦ ἢ καὶ μόνῃ τῆς ἡ Μαῖα δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ σκόνιν πενικιλίνης. Δένει ἔπειτα τὸν ὀμφαλοεπίδεσμον χαλαρὰ διὰ νὰ μὴ παρεμποδίζεταί ἡ κυκλοφορία, χωρὶς ὅμως

νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ πιθανότης νὰ μείνῃ ἐκτεθειμένος.

Τέλος καθαρίζεται τὸ σῶμα τοῦ ἀπὸ τὸ τριχωτὸν τῆς κεφαλῆς ἕως τὰ δάκτυλα τῶν κάτω ἄκρων μὲ λάδι ἀποστειρωμένο χλιαρὸ καὶ βαμβάκι ἀποστειρωμένο, καὶ ἔπειτα ζυγίζεται. Ἡ ζυγαριὰ καλύπτεται μὲ χαρτὶ τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀλλάζεται εἰς κάθε νεογνὸν διὰ τὴν ἀποφυγὴν μολύνσεως, τὸ χαρτὶ δὲ αὐτὸ ἀποστειροῦται εἰς ὑγρὸν κλίβανον. Τὰ πρόωρα 1ης καὶ 2ας κατηγορίας ζυγίζονται καθημερινῶς, τὰ δὲ 3ης καὶ 4ης ἀνὰ 3ην ἡμέραν, καὶ τοῦτο πάλιν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν γενικὴν κατάστασιν. Καλὸν θὰ εἶναι τὰ πολὺ μικρὰ νὰ ζυγίζωνται τυλιγμένα εἰς μικρὴν πανοῦλα καὶ κατόπιν ν' ἀφαιρῆται τὸ βάρος αὐτῆς, διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον τοῦ κρυολογήματος καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς θερμοκρασίας (δι' αὐτὸν τὸν λόγον προτιμῶνται θερμοκοιτίδες μὲ ζυγούς). Εὐνόητον εἶναι ὅτι ὅλες μας οἱ κινήσεις πρέπει νὰ εἶναι ἐπιδέξιες, μαλακῆς καὶ γρήγορες. Ἀκολουθεῖ τὸ ντύσιμον τοῦ νεογνοῦ πού, ὅπως ἀνεφέραμεν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἂν εἶναι σὲ θερμοκοιτίδα ἢ κρεββατάκι, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ βάρος του. Ἡ Ἄδελφή, ἀφοῦ φορέσῃ τὸ ζυποῦνι, τὸ πανί, ἀφήνει τὰ πόδια ἔξω, τοποθετεῖ τὸ νεογνὸν εἰς τὴν πελερίνα του καὶ ἀφοῦ τοῦ φορέσῃ τὴν κουκούλα του, τὸ τυλίγει ὀλόκληρο μέσσα πολὺ χαλαρὰ καὶ μὲ προσοχὴν μεγάλην ὥστε νὰ μὴ γίνωυν πτυχαὶ πού θὰ ἐνοχλοῦν τὸ πρόωρον νεογνὸν ἢ θὰ παρεμποδίσουν τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ. Τὰ νεογνὰ κάτω τῶν 2 κιλῶν, τὰ ὁποῖα δὲν τοποθετοῦνται

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.

εἰς θερμοκοιτίδας, καλὸν θὰ εἶναι νὰ μὴ φοροῦν ζυποῦνια παρὰ μόνον ἓνα πανάκι μικρὸ καὶ τὴν πελερίνα των. Τὰ κρεβάτια πρέπει ν' ἀπέχουν ἀρκετά, περίπου $1\frac{1}{2}$ μ. τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο· εἰ δυνατόν νὰ χωρίζονται δι' ὑαλίνου πίνακος διὰ νὰ ἀποφεύγεται ὁ κίνδυνος τῆς μολύνσεως ἀπὸ τὸ ἓνα νεογνὸν εἰς τὸ ἄλλο καὶ νὰ εὐχραινεται ἡ νοσηλεία των. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιποιήσεως καὶ τῆς ἐν γένει νοσοκομειακῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ μὴν ἐκθέτωμεν τὸ πρόωρον πολὺ. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ στόματος καὶ τῆς μύτης δὲν καθαρίζονται, ἐκτὸς εἰς εἰδικὴν περίπτωσιν, διότι ἡμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἐκδορὰν τῶν βλενογόνων καὶ νὰ ὀδηγήσῃ εἰς μόλυνσιν.

Αὐτὰ διὰ τὴν πρῶινὴν τουαλέτταν τοῦ προώρου. Αἱ ἄλλαι ἀλλαγαι αἱ ὁποῖαι γίνονται συνήθως ἀνὰ τρίωρον εἶναι ἀπλάϊ: ἀλλάζομεν μόνον τὸ πανί τους, ἀφοῦ προηγουμένως πλυθοῦν μὲ λάδι ἢ νερὸ καὶ σαποῦνι. Κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς θῆς καὶ θῆς λαμβάνεται ἡ θερμοκρασία.

ΛΟΥΤΡΟΝ ΠΡΟΩΡΟΥ

Μέχρις ὅτου τὸ πρόωρον φθάσῃ τὸ βάρος τῶν 2.100 γραμμαρίων χρησιμοποιεῖται ἀποστειρωμένο λάδι διὰ τὴν καθαρῶτητά του, ὅπως ἀνεφέραμεν ἄνωτέρω. Τὸ λάδι ζεσταίνεται καταλλήλως ἐντὸς ζεστοῦ ὕδατος καὶ οὐδέποτε τὸ χρησιμοποιοῦμεν κρύο. Εἰς τὰ πρόωρα ποὺ ζυγίζου ἀνω τῶν 2.300 γραμμαρίων γίνεται τοπικὸν λουτρὸν μὲ νερὸ καὶ σαποῦνι κάθε ἡμέρα, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τοῦ παιδιοῦ τὸ ἐπιτρέπη, καὶ κατόπιν συμβουλῆς ἱατροῦ. Βέβαια χρησιμοποιοῦνται ἀποστειρωμέναις λεκάναις καὶ καθαρῆς ἀτομικῆς πετσέτες. Τὰ σχετικὰ ποὺ ἰσχύουν διὰ τὸ λουτρὸν τῶν τελειομήνων ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ πρόωρα. Τὸ σαποῦνι πρέπει νὰ εἶναι λευκὸ καὶ καλῆς ποιότητος.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Αὗται ἀποσκοποῦν:

1) Εἰς τὴν διέγερσιν τῶν κέντρων ἀναπνοῆς καὶ κυκλοφορίας. Ἐκτὸς τῆς ἐπιμελοῦς φροντίδος πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἀεροφόρων ὁδῶν ἀπὸ βλέννας, ἐφ' ὅσον ὑ-

πάρχουν, καὶ τὴν χορήγησιν ὀξυγόνου, δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις φαρμάκων ὑπὸ μορφὴν ἐνεσέων συνήθως, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ ἱατροῦ. Τοιαῦτα φάρμακα συχνῆς χρήσεως εἶναι ἡ κοραμίνη, ἡ συμπαθόλη, ἡ λομπελίνη κ.ἄ.

2) Εἰς τὴν σταθεροποίησιν τῆς θερμοκρασίας, ὡς ἐλέχθη ἄνωτέρω. Προσοχὴ εἰς τὸν κίνδυνον ἐγκαύματος ἀπὸ θερμοφόρους καὶ συχνὸς πρὸς τοῦτο ἔλεγχος.

3) Εἰς τὴν μείωσιν τῶν κινδύνων τῆς αἰμορραγικῆς διαθέσεως, καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἐγκεφαλικῆς αἰμορραγίας, ἥτις συχνὰ ἀπειλεῖ τὰ πρόωρα. Εἰς ἀποτροπὴν αὐτῆς συντελεῖ καὶ ἡ χορήγησις εἰς τὴν μητέρα βιταμίνης K πρὸ τοῦ τοκετοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ πρόωρον μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ 2-4 mg ἐφ' ἄπαξ. Συχνὰ τὰ πρόωρα παρουσιάζουν ἄπνοϊαν καὶ κυανώσεις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἀδελφὴ τὰ παρακολουθεῖ ὡς ἄγρυπνος φρουρός. Ὡς πρῶτην βοήθειαν εἰς περιπτώσιν κυανώσεως χορηγοῦμεν ὀξυγόνον, ὑψώνομεν τὴν κεφαλὴν τοῦ νεογνοῦ καὶ κάνομεν ἐνεσιν κοραμίνης ($1/4$ φύσιγγος) καὶ ἀφαίρεσιν βλεννῶν, ἂν ὑπάρχουν. Ἐκεῖνο ποὺ παίζει τὸν μεγαλύτερον ρόλον διὰ τὴν περιποίησιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ προώρου βρέφους εἶναι ἡ ἀποφυγὴ μολύνσεως.

Προφύλαξις ἀπὸ τὴν μόλυνσιν. Ἡ μόλυνσις ἡμπορεῖ νὰ μεταδοθῇ ἀπὸ τὸν ἱατρόν, τὴν ἀδελφὴν, τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν, τοὺς γονεῖς, διὰ τῶν σταγονιδίων, τοῦ κονιορτοῦ καὶ διὰ ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἐπαφῆς πρὸς τὸ εὐαίσθητον πρόωρον νεογνόν. Ἡ μόλυνσις γίνεται εὐκόλα διὰ μέσου τοῦ ὀμφαλοῦ ἢ μιᾶς ἀμυχῆς τοῦ δέρματος ἢ τοῦ βλενογόνου, διὰ τοῦτο χρειάζεται προσοχὴ κατὰ τὴν διατροφὴν, ὥστε νὰ εἶναι ἄσηπτα ὄλα καὶ νὰ ἀποφεύγῃ ἡ Ἀδελφὴ νὰ ἐγγίξῃ τὴν ἐλαστικὴν θηλήν ἢ τὸ στόμα τοῦ προώρου μὲ τὰ δάκτυλά της. Ἐπίσης προσοχὴ εἰς τὸν ὀμφαλόν, τὴν μύτην καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, πρὸς ἀποφυγὴν μολύνσεως.

Πρὸς ἀποφυγὴν μολύνσεως ἀπαιτεῖται:

1) Προσεκτικὴ εἰσαγωγή, εἰς τὸν θάλαμον Προώρων, μόνον ὑγιῶν νεογνῶν.

2) Ταχεῖα ἀπομάκρυνσις καὶ ἀπομόνω-

σις νεογνῶν πού παρουσιάζουν κάποια μόνιμα, στοματίτιδα, έρεθισμένον όμφαλόν, πολλές κενώσεις, πυρετόν, όφθαλμίαν ή έξάνθημα.

3) Προσωπικόν υγιέστατον και τελείως εκπαιδευμένον.

4) Ἀπαγόρευσις τῶν έπισκεπτῶν. Μόνον Ιατροί, άδελφαί και βοηθητικόν προσωπικόν έργαζόμενον εἰς τὸ τμήμα έπιτρέπεται νά εἰσέρχωνται εἰς τὸν θάλαμον Προώρων, και πάντοτε με μάσκαν και μπλούζαν. Οἱ γονεῖς έπισκέπτονται τὰ παιδιά των μίαν φοράν τήν έβδομάδα, και όσάκις ή κατάσταση εἶναι βαρεῖα, συχνότερον. Αἱ μητέρες πού μένουσιν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον δέν μπαίνουν έντός τοῦ θαλάμου, τρέφουσι δέ τὰ παιδιά των, όταν έπιτρέψῃ τὸν θηλασμόν ή κατάσταση τοῦ νεογνοῦ και ό παιδίατρος, εἰς ειδικούς θαλάμους. Οἱ έπισκέπται, οἱ Ιατροί, αἱ άδελφαί κλπ. βλέπουσι τὰ δωμάτια δια μέσου υάλινων χωρισμάτων. Δια τήν προφύλαξιν από τῆς μόλυνσεως με σταγονίδια και κονιορτόν άνεφέραμεν τίς μάσκες, τήν απόστασιν τῶν κρεβατιῶν, τὸν καθαρισμόν τοῦ δαπέδου με σαπουνάδα και άντισηπτικὴν διάλυσιν.

Ἐπίσης τὸ πλύσιμον τῶν χειρῶν και ειδική μπλούζα δι' έκαστον νεογνὸν αποτελοῦν μέσον προφυλάξεως από τήν μόλυνσιν. Ἀναγκαῖα κοινά άντικείμενα, π.χ. ζυγοί, στηθοσκοπία κλπ., προφυλάσσονται από τήν σκόνην και απολυμαίνονται πρό πάσης χρήσεως. Ρυπαρά ένδύματα και κλινοσκεσματα τοποθετοῦνται εἰς δοχεῖα με πώματα, τὰ όποῖα απομακρύνονται από τὸν θάλαμον.

ΑΠΟΜΟΝΩΣΙΣ ΠΡΟΩΡΟΥ

Πρόωρον τὸ όποῖον παρουσιάζει: 1) Διαρροϊκάς κενώσεις. 2) Στοματίτιδα. 3) Ὁφθαλμίαν. 4) Ὁμφαλίτιδα, και γενικώς κάθε τι τὸ σηπτικόν ή και ύπόνοιαν άκόμη λοιμώξεως, πρέπει άμέσως νά μεταφέρεται από τὸν θάλαμον Προώρων εἰς δωμάτιον άπομονώσεως, έως ότου παρέλθουν αἱ νοσηραὶ εκδηλώσεις. Σκοπός τῆς μεταφορᾶς εἶναι ή προφύλαξις τῶν άλλων προώρων από πιθανήν μόλυνσιν.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΠΡΟΩΡΟΥ

Δύσκολον έργον άποτελεῖ ή διατροφή τοῦ προώρου. Ὅπως και επί τῶν τελειομένων, πολύτιμον εἶναι και δια τὸ πρόωρον τὸ μητρικόν γάλα. Τοῦτο, πρό τῆς χορηγήσεώς του, άποστειροῦται δια τῆς παστεριώσεως, πλην τῶν περιπτώσεων καθ' ας ή μήτηρ προσέρχεται εἰς τὸ τμήμα και εκθλίβει τὸ γάλα της (έφ' όσον φυσικά τὸ πρόωρον δέν δύναται νά θηλάσῃ άπ' εϋθείας) ύπό άσήπτους όρους και ύπό τήν έπίβλεψιν πεπειραμένης Ἀδελφῆς, όποτε δίδεται εἰς τὸ πρόωρον άνευ παστεριώσεως. Ἐκτός τοῦ γυναικείου γάλακτος, γίνεται έπιτυχῆς χρήσις και διαφόρων τύπων κοινιοποιουμένου γάλακτος, άποδοτυρωμένου μερικῶς συνήθως, όξυνισμένου ή μή. Ἐπίσης χρησιμοποιεῖται και ή μέθοδος τοῦ εμπλουτισμοῦ τοῦ γάλακτος διασκευασμάτων καζεϊνούχου άσβεστίου (casee ή casilan) ή δι' ύδρολυθέντων λευκωμάτων ή και, προκειμένου περι γυναικείου, και δι' άποδοτυρωμένης κόνεως γάλακτος. Δια τὸν εμπλουτισμόν εἰς υδατάνθρακας χρησιμοποιεῖται συνήθως δεξτρίνη-μαλτόζη, αλλά και κοινὸν καλαμοσάκχαρον. Ἐναρξίς τῆς σίτισεως δέν γίνεται πρό τῆς παρελεύσεως 12-24 ώρῶν δια τὰ μεγαλύτερου βάρους πρόωρα, δια δέ τὰ μικροῦ βάρους πρόωρα και μετά τήν πάροδον τοῦ 2ου ή και άκόμη και τοῦ 3ου 24ωρου, κατά τήν κρίσιν τοῦ Ιατροῦ. Ἀρχικῶς χορηγοῦνται κλασματικῶς μικραὶ ποσότητες υγρῶν (άφεψήματος τεῖου, συνήθως) και έν συνεχείᾳ ή όρισθεῖσα ποσότης γάλακτος κατά μικρά χρονικά διαστήματα. Ὁ συνήθης αριθμὸς τῶν γευμάτων εἶναι 8 κατά 24ωρον, αλλά ό αριθμὸς αὐτός δύναται ν' αυξηθῆ εἰς 10 ή 12 ή και άκόμη 24 γεύματα κατά 24ωρον. Ἐπί διατροφῆς δι' έλαστικού καθετήρος, τὰ γεύματα περιορίζονται εἰς 4 ή 6 κατά 24ωρον. Ἡ ποσότης τοῦ χορηγουμένου γάλακτος ρυθμίζεται ύπό τοῦ παιδίατρου και εἶναι ιδιαιτέρα δι' έκάστην περίπτωσιν, μη δυναμένη νά προσδιορισθῆ απολύτως εκ τῶν προτέρων, διότι έξαρτᾶται εκ τῆς διαθεσεως τοῦ βρέφους και τῆς καμπύλης τοῦ βάρους του. Κατά προσέγγισιν, κυμαίνεται από 100 γραμ.

κατὰ χιλιόγραμμα βάρους μετὰ τὴν πρῶτην ἑβδομάδα, καὶ δύναται νὰ φθάσῃ τὰ 150 ἢ καὶ πλεόν κατὰ κιλὸν βάρους. Ἀπὸ ἀπόψεως θερμίδων, ἀπαιτοῦνται κατὰ μέσον ὅρον 100 θερμίδες κατὰ χιλιόγραμμα βάρους, τὸ ποσὸν ὅμως αὐτὸ δύναται νὰ αὐξηθῇ εἰς 120-140, ἐφ' ὅσον φυσικὰ τοῦτο εἶναι κατορθωτόν.

Τρόπος χορηγήσεως γεύματος:

1) Θηλασμός, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπη ἡ κατάστασις τοῦ βρέφους.

2) Μὲ μπιμπερόν καὶ θηλήν μικρὴν ἐλαστικὴν.

3) Μὲ κουταλάκι, πρέπει ὅμως ὅσον τὸ δυνατόν ν' ἀποφεύγεται, διότι προκαλεῖ τραυματισμοὺς τοῦ βλεννογόνου. Ἐφαρμόζεται σὲ παιδιὰ πού μποροῦν νὰ θηλάσουν μὲ μπιμπερόν ἀλλὰ κουράζονται εὐκολα.

4) Διὰ σταγονομέτρου, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τοῦ νεογνοῦ εἶναι βαρεῖα, ἢ εἶναι πολὺ μικρὸ καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχη ἀνταντακλαστικὸν καταπόσεως.

5) Μὲ οἰσοφαγικὸν καθετήρα, ὅταν δὲν ὑπάρχη ἀνταντακλαστικὸν θηλασμοῦ καὶ καταπόσεως, ἢ σὲ πολὺ νωθρὰ παιδιὰ.

(Συνεχίζεται)

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 165

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 4

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἰουνίου 1959

Πρὸς ἅπαντας
τοὺς Ἱατρικοὺς Συλλόγους

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν ἐν ἀντιγράφῳ τὸ ὑπ' ἀριθ. 242/5.6.59 ἔγγραφο τοῦ Συλλόγου Ἐπιστημόνων Μαιῶν καὶ παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὅπως συστήσετε καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Ὑμετέρου Συλλόγου τὴν συνεργασίαν ἱατρῶν καὶ τῶν Διπλωματούχων Ἐπιστημόνων Μαιῶν, πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς Δημοσίας Ὑγείας.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Καθηγ. Γ. ΚΡΙΜΠΑΣ Γ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΜΑΙΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθήναι, 5 Ἰουνίου 1959

Πρὸς τὸν Πανελληνίον Ἱατρικὸν Σύλλογον

Ἐν τ α ὀ θ α

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Διοίκησις τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου, ἐν τῇ μερίμνῃ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῶν μελῶν του, λόγω σχετικῆς ἀνεργίας εἰς τὴν χώραν μας, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ παρακαλῆσθῇ Ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενος ἐγκρίνητε τὴν συμπράξασιν τοῦ Π.Ι.Σ. πρὸς τοῦτο. Συγκεκριμένως αἰτούμεθα ὅπως συσταθῇ εἰς

τοὺς κ.κ. Ἱατροὺς ἢ ὑπόδειξις πρὸς τὴν πελατεῖαν των προσλήψεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν νοσηλείας, ἐκτός τῶν Διπλωματούχων Ἀδελφῶν, καὶ Ἐπιστημόνων Μαιῶν, διότι πλείστοι τούτων συνιστοῦν δι' ἐκτέλεσιν νοσηλείας, ὡς καὶ ἐνέσεων, τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἢ καὶ ἄλλας Πρακτικὰς Ἀδελφὰς τῆς Κλινικῆς ἢ καὶ τοῦ Ἱατρείου των, καὶ τὸ ὅποσον πολὺ λάκκι ἀποβαίνει εἰς βᾶρος τῶν ἀσθενῶν.

Ἐπίσης πολλοὶ Μαιευτικαὶ Κλινικαὶ χρησιμοποιοῦν ἀντὶ αὐτῶν Πρακτικὰς Ἀδελφὰς, πράγμα τὸ ὅποσον στερεῖ σημαντικὸν ἀριθμὸν Ἐπιστημόνων Μαιῶν ἀπασχολήσεώς των εἰς τὸ κυρίως ἐπάγγελμα των—μὴ ἐφαρμόζουσαι τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν.Δ. 2593/53, δι' οὗ καθορίζεται ὅτι τὸ νοσοκομειακὸν προσωπικὸν τῶν ἰδιωτικῶν κλινικῶν δεόν νὰ ἀπαρτίζεται ὑποχρεωτικῶς ἐκ Διπλωματούχων Μαιῶν.

Τυχάνει Ὑμῖν γνωστὸν ὅτι πολλοὶ Μαῖαι, ἰδίως εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ὅπου ὑφίστανται Ἰδρύματα καὶ Μαιευτικαὶ Κλινικαί, δὲν δύναται ν' ἀσκοῦν ἐλευθέρως τὸ ἐπάγγελμα, λόγω ἐλλείψεως ἐργασίας, καὶ κατὰ συνέπειαν τόσον ἢ κατὰ τὸ δυνατόν τακτοποιήσις των εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν τῶν ιδιότητα ὅσον καὶ ἐν συννεχείᾳ ἢ ἀσκήσις παρὰ τῆς Μαΐας νοσοκομειακῆς ὑπηρεσίας, θὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἀπορρόφησιν τῆς παρατηρουμένης ἀνεργίας εἰς τὸ ἐπάγγελμα.

Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ θελήσετε νὰ παραστήτε ἀρωγὸς εἰς τὴν κοινωνικὴν ταύτην συμπράξασιν τοῦ Π.Ι.Σ. πρὸς τὰς Ἐπιστήμονας Μαίας διὰ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὰ μέλη σας σχετικῆς ἐγκυκλίου, δεχθῆτε τὴν ἐκφρασιν τῶν ἀπειρῶν εὐχαριστιῶν μας.

Μετὰ σεβασμοῦ

Ἡ Πρόεδρος
Χ. ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗ

Ἡ Γραμματεὺς
Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ